

REGERINGSKANSLIET

Remiss

2010-03-19

Ju2010/2161/PO

Justitiedepartementet

Polisenheten

Annika Öberg

STOCKHOLMS STAD	
Kommunstyrelsen	
KF/KS Kansli	
Ink.	2010 -03- 2 3
Dnr:	001-699/2010
Till:	LVI

Remiss av promemorian Effektivare insatser mot ungdomsbrottslighet (Ds 2010:9) samt Kriminella grupperingar – motverka rekrytering och underlätta avhopp (SOU 2010:15)

Remissinstanser:

1. Justitieombudsmannen
2. Svea hovrätt
3. Malmö tingsrätt
4. Kammarrätten i Stockholm
5. Domstolsverket
6. Åklagarmyndigheten
7. Rikspolisstyrelsen
8. Kriminalvården
9. Brottsförebyggande rådet
10. Brottsoffermyndigheten
11. Rättsmedicinalverket
12. Försäkringskassan
13. Socialstyrelsen
14. Statens institutionsstyrelse
15. Barnombudsmannen
16. Skatteverket
17. Statens skolverk
18. Statens skolinspektion
19. Kronofogdemyndigheten
20. Kriminologiska institutionen vid Stockholms universitet
21. Sociologiska institutionen vid Göteborgs universitet
22. Ungdomsstyrelsen
23. Arbetsförmedlingen
24. Häringe kommun
25. Nacka kommun
26. Stockholms kommun
27. Täby kommun
28. Tierps kommun
29. Uppsala kommun
30. Katrineholms kommun
31. Strängnäs kommun

32. Jönköpings kommun
33. Oskarshamns kommun
34. Gotlands kommun
35. Ronneby kommun
36. Helsingborgs kommun
37. Klippans kommun
38. Malmö kommun
39. Varbergs kommun
40. Göteborgs kommun
41. Kungälv kommun
42. Lidköpings kommun
43. Uddevalla kommun
44. Arvika kommun
45. Säffle kommun
46. Köpings kommun
47. Leksands kommun
48. Hudiksvalls kommun
49. Sundsvalls kommun
50. Östersunds kommun
51. Skellefteå kommun
52. Umeå kommun
53. Bodens kommun
54. Kiruna kommun
55. Stockholms läns landsting
56. Rädda Barnen
57. Barnens Rätt I Samhället (BRIS)
58. Sveriges Kommuner och Landsting
59. Sveriges advokatsamfund
60. Företagarna
61. Sveriges Riksidrottsförbund
62. Fryshuset
63. Föreningen Sveriges socialchefer
64. Islamiska Förbundet i Sverige
65. KRIS
66. Riksförbundet frivilliga samhällsarbetare
67. ST-Polisväsendet
68. Svenska polisförbundet
69. Sveriges kristna råd
70. X-Cons

Remissvaren i 3 exemplar ska vara inkomna till Justitiedepartementet senast den **15 juni 2010**.

Remissvaren ska även avges i wordformat per e-post (eva.rod@justice.ministry.se).

I remissen ligger att regeringen vill ha synpunkter på förslagen eller materialet i promemorian.

Myndigheter under regeringen är skyldiga att svara på remissen. En myndighet avgör dock på eget ansvar om den har några synpunkter att redovisa i ett svar. Om myndigheten inte har några synpunkter, räcker det att svaret ger besked om detta.

För andra remissinstanser innebär remissen en inbjudan att lämna synpunkter.

Råd om hur remissyttranden utformas finns i Statsrådsberedningens publikation om att svara på remisser. Publikationen kan beställas från Regeringskansliet, Information Rosenbad, 103 33 Stockholm eller hämtas från nätet: www.regeringen.se

Cecilia Löfgren
Ämnesråd

Kopia till
Fritzes kundservice, 106 47 Stockholm

Ds 2010:9

Effektivare insatser mot ungdomsbrottslighet

REGERINGSKANSLIET
Justitiedepartementet

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-598 191 91
Ordertel: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen, 2003.
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som skall svara på remiss.

Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/>

Tryckt av Elanders Sverige AB
Stockholm 2010

ISBN 978-91-38-23363-4
ISSN 0284-6012

Effektivare insatser mot
ungdomsbrottslighet

Förord

Genom beslut den 17 mars 2009 av chefen för Justitiedepartementet uppdrogs åt länspolismästaren Mats Löfving att biträda departementet med en översyn av hur rättsväsendets myndigheter arbetar med ungdomar som riskerar att utveckla en vanekriminell livsstil. Den 1 april 2009 anställdes handläggaren vid Rikspolisstyrelsen Christina Kiernan för att arbeta som sekreterare inom ramen för uppdraget. Polismästarna Stefan Mann och Björn Folkesson har också bistått i utredningens arbete.

Denna promemoria är resultatet av ett gemensamt arbete av nu nämnda personer. Den är därför skriven i vi-form. Jag är dock ensam ansvarig för förslagen. Med denna promemoria är uppdraget slutfört.

Linköping i december 2009

Mats Löfving

/Christina Kiernan

Innehåll

Sammanfattning	9
Uppdraget.....	9
Arbetet i utredningen.....	10
Våra utgångspunkter.....	10
En kraftsamling mot ungdomsbrott.....	11
Ekonomisk styrning.....	12
En tidig upptäckt.....	13
En skyndsam handläggning.....	14
BAKGRUND OCH FAKTA	17
1 Uppdraget och arbetet i utredningen	19
1.1 Uppdraget.....	19
1.2 Delredovisning.....	20
1.3 Arbetet i utredningen	21
2 Inledande överväganden och utgångspunkter	23
2.1 Kort omvärldsanalys	23

2.2	Vår slutsats	26
2.3	Så uppfattar vi uppdraget	27
2.4	Avgränsningar och definitioner	27
3	Fakta och teori om brottsprevention och ungdoms- brottslighet	31
3.1	Inledning	31
3.2	Fakta om ungdomsbrottslighet	32
3.3	Brottsprevention	34
3.3.1	Brottsförebyggande arbete i allmänhet	34
3.3.2	Preventionsteorier	35
3.3.3	Rättsväsendets arbete för att förebygga ung-	
	domsbrottslighet	35
3.4	Risk- och skyddsfaktorer	36
3.4.1	Inledning	36
3.4.2	Den nationella makronivån	37
3.4.3	Närmiljön	38
3.4.4	Kamratgruppen	38
3.4.5	Individ- och familjenivån	39
3.5	Forskningens begränsningar	41
3.6	Evidensbaserade insatser	41
4	Aktörer, roller och rättsregler	41
4.1	Inledning	41
4.2	Barnkonventionen	41
4.3	Statsmaktsnivån	41
4.4	Myndighetsnivån	41
4.4.1	Socialnämnden	41

4.4.2	Polisen	52
4.4.3	Samspelet mellan socialtjänsten och polisen	55
4.4.4	Skolan	55
4.4.5	Polisens unika uppdrag i rättskedjan	57
4.5	Sekretessen sedd från den unges perspektiv	58
4.6	Förutsättningar för samverkan	59
5	Processkartläggning	61
5.1	Inledning	61
5.2	Processkartläggning som metod	62
5.3	Gällande rättsregler	62
5.4	Lagföringsprocessen i Norrköping	63
5.5	Kartläggning av lagföringsprocessen	65
5.5.1	Okänd gärningsman	66
5.5.2	Känd gärningsman	67
5.5.3	Åklagarens handläggning	72
5.5.4	Huvudförhandling	74
5.5.5	Ungdomstjänst och ungdomsvård	75
6	Vad säger de unga?	79
6.1	Inledning	79
6.2	Richards berättelse	80
6.3	Leos berättelse	82
6.4	Richard och Leos slutsatser	84
6.4.1	Allmänt	85
6.4.2	Påföljder och snabb reaktion	86
6.4.3	Skolan	87

7	Goda exempel	89
7.1	Inledning.....	89
7.2	Ung & Trygg i Göteborg och Mölndal	90
7.3	Ungdomssektionen vid länskriminalpolisen i Stockholms län	92
7.4	ÖreFÖR i Örebro.....	94
7.5	SSP i Danmark.....	96
7.6	Bekymringssamtal i Norge	100
7.7	Youth Offending Teams i Storbritannien	101
	ÖVERVÄGANDEN OCH FÖRSLAG	103
8	Inledande överväganden.....	105
8.1	Utgångspunkter	105
8.2	Polisens ungdomscentrum – en kraftsamling mot ungdomsbrott.....	106
8.3	Våra övriga förslag.....	106
8.4	Överväganden som inte föranlett förslag	107
9	En kraftsamling mot ungdomsbrott.....	109
9.1	Inledning.....	109
9.2	Polisens ungdomscentrum.....	109
9.2.1	Problembild.....	110
9.2.2	En tydligare styrning	111
9.2.3	Polisens ungdomscentrum inrättas.....	112
9.2.4	Organisation, ansvar och rollfördelning.....	114
9.2.5	En helhetssyn	116

9.2.6	Samverkan med kommunerna.....	117
9.2.7	Författningsreglering.....	118
9.2.8	Kompetens och bemanning.....	118
9.2.9	Finansiering.....	119
9.3	En alternativ, försiktigare väg framåt.....	119
9.4	Ett särskilt uppdrag inom ramen för Polisens ungdomscentrum	120
10	Ekonomisk styrning	125
10.1	Inledning.....	125
10.2	En starkare styrning för att hålla tidsfristerna	125
11	En tidig upptäckt	129
11.1	Inledning.....	129
11.2	En begränsning av sekretessen mot anmälade myndighet.....	129
11.3	Myndighetsgemensamma seminarier inom området sekretess och samverkan.....	130
11.4	Utvärdering av Socialstyrelsens handbok.....	131
11.5	Skolan och polisen	133
12	En skyndsam handläggning.....	137
12.1	Inledning.....	137
12.2	Ungdomsbrott bör i större utsträckning utredas och avdömas där den unge bor	137
12.2.1	Den önskvärda inriktningen	138
12.2.2	Vad frågan gäller	138
12.2.3	Allmänt om forumreglerna	139

Sammanfattning

Uppdraget

Som ett led i regeringens satsning för att förebygga ungdomskriminalitet beslutade justitieministern den 17 mars 2009 ett uppdrag som bl.a. syftar till att lämna förslag på hur rättsväsendets myndigheter och andra aktörer kan effektivisera insatserna för att förhindra att ungdomar utvecklar en vanekriminell livsstil.

Enligt direktiven för uppdraget ska utredaren föreslå konkreta åtgärder för att avhjälpa de hinder som finns när det gäller myndigheternas arbete med att förebygga ungdomsbrottslighet. De hinder som finns ska beskrivas och identifieras genom en processkartläggning som visar hur rättsväsendets myndigheter arbetar med ungdomar som riskerar att utveckla en vanekriminell livsstil. Goda exempel på rutiner i detta arbete ska lyftas fram. De åtgärder som föreslås ska fokusera på ett förbättrat samarbete mellan berörda myndigheter och andra aktörer. Möjligheterna att förkorta tiden mellan brottslig gärning och samhällets reaktion i syfte att stärka rättsväsendets brottsbekämpande roll ska särskilt beaktas.

De åtgärder som föreslås ska kunna genomföras inom ramen för nuvarande myndighetsstruktur och medelsramar samt utgå från den befintliga ansvarsfördelningen mellan berörda aktörer.

Arbetet i utredningen

För att få belyst hur polismyndigheterna samverkar kring ungdomar idag har utredningen genomfört en insamling av goda exempel från landets samtliga polismyndigheter.

Utredningen har också genom hearingar med deltagare från myndigheter och föreningar som arbetar med ungdomar tagit del av erfarenheter och synpunkter kring samhällets insatser avseende unga som riskerar att utveckla en vanekriminell livsstil. En kartläggning av lagföringsprocessen för unga lagöverträdare har genomförts. Kartläggningen har gett ytterligare perspektiv på uppdraget.

Företrädare för utredningen har deltagit i hearingar och seminarier samt gjort studiebesök i Sverige och Danmark.

En referensgrupp har varit knuten till utredningen.

Våra utgångspunkter

Intrycken och slutsatserna av de insamlingar som vi gjort under utredningsarbetet kan sammanfattas i nedanstående punkter. De är utgångspunkter för våra förslag.

- "Ungdomar påpekar ofta att det största sveket de vet är att det finns vuxna som sett och vet att de behöver hjälp men inte gör något."¹
- Alla barn och ungdomar har rätt till samma stöd och hjälp oberoende av var de bor.²
- "Skolan är den viktigaste upptäckaren av ungdomar på väg in i kriminalitet."³
- Frågor om ungdomskriminalitet är väl utforskade. Kunskaperna skulle kunna utnyttjas betydligt bättre.⁴
- Det är i första hand inte lagstiftningen som brister.

¹ Hearing i Umeå den 30 september 2009.

² Barnkonventionen.

³ Hearing i Hallsberg den 6 oktober 2009.

⁴ Brå, Orsaker till brott bland unga och metoder att motverka kriminell utveckling – En kunskapsinventering, 2009.

- Det finns få goda exempel på samverkan som syftar till att tidigt identifiera den lilla andel unga som löper risk att utvecklas till vanekriminella. Spridningen av goda exempel är i allmänhet svag och går långsamt.⁵
- Statens och kommunernas verksamheter måste samordnas bättre så att de unga kan mötas med en helhet.
- Styrningen på nationell nivå måste stärkas så att en tydlig väg framåt anvisas för att förebygga ungdomars kriminalitet. Det är möjligt utan att göra avkall på behovet av lokala anpassningar.

En kraftsamling mot ungdomsbrott

Under denna rubrik redovisar vi förslag som syftar till att utveckla främst polisens insatser mot ungdomsbrott.

Polisens ungdomscentrum

Det finns starka verksamhetsmässiga och samhällsekonomiska skäl för att den kraftsamling som behövs när det gäller metodutveckling, enhetlighet, samverkan och utvärdering inom området ungdomskriminalitet ska göras på regional nivå. Regeringen bör därför ge Rikspolisstyrelsen (RPS) i uppdrag att inrätta Polisens ungdomscentrum på åtta orter i landet.

Vid dessa centrum bör en nära samverkan med berörda kommuner säkerställas genom ett av följande två alternativ:

- a. Regeringen ingår ett nationellt avtal med Sveriges Kommuner och Landsting om samverkan eller
- b. Regeringen ger RPS ett uppdrag att verka för en motsvarande överenskommelse med Sveriges Kommuner och Landsting.

Som ett försiktigare alternativ till att inrätta ungdomscentrum kan utvecklingsarbetet inledningsvis begränsas till ett antal kommuner med ett nationellt avtal enligt punkten a. som grund. Det inarbetade systemet med modellområden kan användas för detta.

⁵ Kapitel 7.

Ett särskilt uppdrag inom ramen för Polisens ungdomscentrum

Regeringen bör ge RPS i uppdrag att ta fram och införa riktlinjer för polisens inhämtning av information beträffande ungdomar som riskerar att utveckla en vanekriminell livsstil och för hur socialnämnden ska få del av denna information.

Vidare bör regeringen ge RPS och Socialstyrelsen ett gemensamt uppdrag att ta fram och införa riktlinjer för polisens och andra myndigheters medverkan i socialtjänstens bearbetning och analys av samma information. Riktlinjerna bör innefatta användningen av strukturerade screening- och bedömningsystem anpassade efter svenska förhållanden.

Uppdragen bör genomföras i nära samverkan med kommunernas socialtjänst inom ramen för de föreslagna ungdomscentrumen.

Ekonomisk styrning

Under denna rubrik redovisar vi förslag som avser regeringens styrning av Polisens och Åklagarmyndighetens arbete med utredningar som avser ungdomsbrott.

En starkare styrning för att hålla tidsfristerna

Det är angeläget att de lagstadgade tidsfristerna avseende unga lagöverträdare hålls. Anslagstildelningen kan användas som styrmedel i detta syfte. Regeringen bör därför uppdra åt RPS och Åklagarmyndigheten att hålla inne vissa medel. År 2010 kan detta ske genom att en viss del av de resursförstärkningar som tillförts de lokala organisationerna hålls inne och istället fördelas senare och då i förhållande till hur tidsfristerna hållits.

En sådan åtgärd bör kombineras med ett uppdrag till RPS att, i samråd med Åklagarmyndigheten och Brottsförebyggande rådet (Brå), vidareutveckla myndigheternas uppföljningssystem så att fristerna i ungdomsärenden kan följas upp bättre.

En tidig upptäckt

Under denna rubrik redovisar vi förslag till åtgärder som har det gemensamt att de avser myndigheternas arbete med att tidigt upptäcka unga som riskerar att utveckla en vanekriminell livsstil.

En begränsning av sekretessen mot anmälade myndighet

En ny bestämmelse bör införas i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) (OSL) av innebörd att sekretess enligt 26 kap. 1 § OSL inte hindrar att ett beslut om att inleda eller inte inleda en utredning med anledning av en anmälan enligt 14 kap. 1 § socialtjänstlagen (2001:453) lämnas ut till den myndighet som gjort anmälan.

Myndighetsgemensamma seminarier inom området sekretess och samverkan

Regeringen bör uppdra åt RPS, Socialstyrelsen och Skolverket att i samråd anordna för polisen och kommunerna myndighetsgemensamma seminarier inom området sekretess och samverkan.

Utvärdering av Socialstyrelsens handbok

Regeringen bör ge Socialstyrelsen i uppdrag att följa upp och återrapportera vilket genomslag den av myndigheten nyligen utgivna handboken⁶ fått för socialtjänstens arbete med att förebygga ungdomskriminalitet, i synnerhet när det gäller att öka socialtjänstens förmåga att förhindra unga att utveckla en vanekriminell livsstil.

⁶ Socialstyrelsen, *Barn och unga som begår brott. Handbok för socialtjänsten*, Västerås 2009.

Skolan och polisen

Inte bara polisen utan också skolan har ett brottsförebyggande uppdrag. Alla unga tillbringar större delen av sin vakna tid i skolan. Skolan har således betydande möjligheter att påverka de skydds- och riskfaktorer som är så betydelsefulla för om den unge ska bli kriminell.

Av särskilt intresse för vårt uppdrag är polisens närvaro i skolan och hur skolan ska hantera brottsmisstankar mot elever.

Vi lämnar inga särskilda förslag i denna del, men anser att flera av de frågor som aktualiseras i detta sammanhang lämpar sig mycket väl för att hanteras inom ramen för de polisiära ungdomscenter som vi förordar i kapitel 9.

En skyndsam handläggning

Under denna rubrik redovisar vi förslag med anknytning till utredningen av ungdomsbrott. Samtliga förslag avser åtgärder i syfte att utreda brotten snabbare med bibehållen rättsäkerhet.

Ungdomsbrott bör i större utsträckning utredas och avdömas där den unge bor

Ungdomsbrott bör, inom ramen för det regelverk som rättegångsbalken (RB) anvisar, utredas och avdömas där den unge bor. Idag skiftar myndigheternas tillämpning av detta regelverk och tydliga regler saknas för vissa fall. Vår bedömning är att det inom ramen för en överenskommelse mellan Åklagarmyndigheten och RPS är möjligt att åstadkomma den önskvärda förändringen när det gäller *utredningsforum* i ungdomsutredningar utan att ändra i lagstiftningen. Vidare bör en kartläggning göras av hur RB:s regler om domstolsforum tillämpas i praktiken när det gäller ungdomsmål.

Regeringen bör därför uppdra åt Brå att genomföra en nationell kartläggning av hur åklagare och domstolar tillämpar RB:s regler om *domstolsforum* i ungdomsmål.

Regeringen bör vidare uppdra åt RPS och Åklagarmyndigheten att träffa en överenskommelse om och utfärda föreskrifter och allmänna råd i frågan om *utredningsforum*. En sådan överenskommelse bör föregås av en kartläggning av efter vilka riktlinjer som åklagare och polis bestämmer utredningsforum och vilka konsekvenser detta får för handläggningen.

Den särskilda lagregleringen av vem som är förundersökningsledare i ungdomsärenden bör avskaffas

För ungdomsärenden regleras fördelningen av förundersökningsledningen mellan åklagare och polis genom lagstiftning med avsteg från de allmänna reglerna i RB. Denna särskilda reglering i 3 § LUL bör avskaffas. Istället bör regeringen uppdra åt RPS och Åklagarmyndigheten att, i enlighet med vad som gäller beträffande övriga brott, reglera fördelningen av förundersökningsledarskapet i det gemensamma s.k. fördelningscirkuläret. Vårt förslag överensstämmer med vad Beredningen för rättsväsendets utveckling (BRU) tidigare föreslagit.

Bättre anpassade och kortare handläggningstider

Regeringen bör ge RPS och Åklagarmyndigheten ett gemensamt uppdrag att, inom ramen för nuvarande regelverk, utarbeta föreskrifter och allmänna råd, inkl. tidsfrister, för utredningar av ungdomsbrott.

Regeringen bör vidare ge RPS ett uppdrag att vidta åtgärder för att ytterligare förkorta handläggningstiderna hos Statens kriminaltekniska laboratorium och Rättsmedicinalverket i ungdomsbrottsärenden.

Kriminella grupperingar – motverka rekrytering och underlätta avhopp

*Betänkande av
Utredningen mot kriminella grupperingar*

Stockholm 2010

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

SOU 2010:15

SOU och Ds kan köpas från Fritzes kundtjänst. För remissutsändningar av SOU och Ds svarar Fritzes Offentliga Publikationer på uppdrag av Regeringskansliets förvaltningsavdelning.

Beställningsadress:
Fritzes kundtjänst
106 47 Stockholm
Orderfax: 08-598 191 91
Ordertel: 08-598 191 90
E-post: order.fritzes@nj.se
Internet: www.fritzes.se

Svara på remiss. Hur och varför. Statsrådsberedningen (SB PM 2003:2, reviderad 2009-05-02)
– En liten broschyr som underlättar arbetet för den som ska svara på remiss.
Broschyren är gratis och kan laddas ner eller beställas på
<http://www.regeringen.se/remiss>

Textbearbetning och layout har utförts av Regeringskansliet, FA/kommittéservice

Tryckt av Elanders Sverige AB
Stockholm 2010

ISBN 978-91-38-23359-7
ISSN 0375-250X

Till statsrådet och chefen för Justitiedepartementet

Regeringen beslutade den 5 februari 2009 att tillkalla en särskild utredare med uppdrag att föreslå åtgärder för att förhindra kriminella grupperingars etablering i samhället (dir. 2009:8). Till särskild utredare förordnades samma dag länspolismästaren Carin Götblad. Tilläggsdirektiv (dir. 2009:69 och 2010:1) beslutades vid regeringssammanträde den 23 juli 2009 och den 14 januari 2010.

Att som experter biträda utredningen förordnades den 19 mars 2009 generaldirektörerna Jan Andersson och Ann-Marie Begler, handläggaren Greta Berg, överåklagaren Björn Blomqvist, avdelningscheferna Åsa Börjesson och Ulrika Herbst, rikskriminalchefen Therese Mattsson, generaldirektörerna Lars Nylén och Ewa Persson Göransson, professorn Jerzy Sarnecki, kommunstyrelseordföranden Torkild Strandberg och ämnessakkunnige Stellan Söderman.

Som sekreterare anställdes den 5 februari 2009 docenten Peter Lindström och hovrättsassessorn Daniel Thorsell.

Utredningen har antagit namnet Utredningen mot kriminella grupperingar (Ju 2009:02).

Härmed överlämnas betänkandet *Kriminella grupperingar – motverka rekrytering och underlätta avhopp* (SOU 2010:15).

Uppdraget är härmed slutfört.

Stockholm i mars 2010

Carin Götblad

*/Peter Lindström
Daniel Thorsell*

Innehåll

Sammanfattning	11
-----------------------------	-----------

Författningsförslag	19
----------------------------------	-----------

1. Förslag till lag om ändring i polislagen (1984:387).....	19
2. Förslag till lag om ändring i skollagen (1985:1100).....	21
3. Förslag till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)	23
4. Förslag till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	24

INLEDNING

1 Utredningens uppdrag och arbete	29
1.1 Bakgrunden till uppdraget.....	30
1.2 Utredningens direktiv.....	32
1.3 Avgränsningar av uppdraget.....	32
1.4 Utredningens arbete	35
1.5 Den fortsatta framställningen	36
2 Organiserad brottslighet och kriminella grupperingar.....	39
2.1 Vad avses med organiserad brottslighet?.....	39
2.2 Vad anses om förekomsten av organiserad brottslighet i Sverige?	41
2.3 Kriminella grupperingar i Sverige	42
2.4 Några reflektioner.....	44

NYREKRYTERINGSDELEN

3	Nyrekrytering till kriminella nätverk	49
3.1	Unga som riskerar att gå med i kriminella nätverk	49
3.2	Sammanfattning.....	55
4	Myndigheters arbete mot nyrekrytering.....	57
4.1	Skola, socialtjänst och polis – tre viktiga aktörer	58
4.1.1	Skolan.....	58
4.1.2	Socialtjänsten.....	59
4.1.3	Polisen.....	63
4.2	Sammanfattning.....	65
5	Insatser mot nyrekrytering	67
5.1	Polismyndigheten i Stockholms län	67
5.2	Polismyndigheten i Västra Götaland	74
5.3	Polismyndigheten i Skåne.....	78
5.4	Några utländska exempel.....	79
6	Överväganden och förslag – nyrekrytering	87
6.1	Tidiga, tydliga och samordnade insatser	88
6.2	Samordnade insatser mot nyrekrytering.....	89
6.2.1	Sociala insatsgrupper.....	89
6.2.2	Den strategiska nivån för de sociala insatsgrupperna	93
6.2.3	Den operativa verksamheten i de sociala insatsgrupperna	95
6.2.4	Arbetet i en social insatsgrupp – ett exempel.....	99
6.2.5	Genomförandet.....	100
6.3	Lokala poliskontor	101
6.4	Projekt pojke: en särskild satsning på tonårspojkar och unga män.....	103

6.5	Lättnad i socialtjänstsektessen.....	106
6.5.1	Tidigare förslag.....	106
6.5.2	Övervägande och förslag.....	110
6.6	Riskbedömningsmanual.....	114
6.7	Tillfälligt omhändertagande av unga	116
6.7.1	Nuvarande ordning.....	116
6.7.2	Behov av förändring	117
6.7.3	Tydligare möjlighet att omhänderta unga i risksituationer	118
6.7.4	Förslagets förenlighet med grundlag och konventioner	120
6.7.5	Följdändring i socialtjänstsektessen.....	120
6.8	Stärkt stöd till föräldrar	121
6.8.1	Lagstadgat stöd till föräldrar.....	121
6.8.2	Polisens föräldraretelefon.....	125
6.9	Skolans ansvar för elevernas frånvaro	127

AVHOPPARDELEN

7	Processen att lämna ett kriminellt liv	133
7.1	Forskning om vad som får kriminella att upphöra med brott.....	133
7.2	Kriminellas sociala situation.....	135
7.3	En komplex problembild.....	138
8	Arbete för att underlätta för personer som vill lämna kriminella grupperingar	141
8.1	Statliga myndigheter	141
8.1.1	Kriminalvården	141
8.1.2	Statens institutionsstyrelse	144
8.1.3	Arbetsförmedlingen	145
8.1.4	Polisen	147
8.2	Kommuner	149
8.3	Ideella organisationer.....	151

8.4	Näringsliv.....	152
8.5	Några utländska exempel.....	154
9	Överväganden och förslag – avhoppare.....	157
9.1	Några utgångspunkter	157
9.2	Kriminalvården	158
9.2.1	Tydligare ansvar	158
9.2.2	Kriminalvård i häkte och anstalt	159
9.2.3	Kriminalvård i frihet	161
9.2.4	Åtterrapporing.....	165
9.3	Stödåtgärder för personer som inte är klienter inom Kriminalvården	165
9.4	Särskilt stöd till ungdomar.....	167
9.4.1	Problemställning och behov av förändring	167
9.4.2	Individuellt utformade handlingsplaner för ungdomar.....	168

ÖVRIGT

10	En nationell kunskapssatsning om kriminella grupperingar	171
10.1	Inledning.....	171
10.2	Ett forskningsprogram om åtgärder mot kriminella grupperingar	172
10.3	Förbättrad statistik om brottslighet relaterad till kriminella grupperingar.....	173
11	Kostnads- och konsekvensanalys	175
11.1	Ekonomiska konsekvenser	175
11.1.1	Sociala insatsgrupper.....	176
11.1.2	Lokala poliskontor	176
11.1.3	Projekt pojke.....	177
11.1.4	Lagändringar.....	177
11.1.5	Polisens föräldraretelefon.....	178

11.1.6	Skolans ansvar för elevernas frånvaro.....	179
11.1.7	Tydligare ansvar för Kriminalvården beträffande avhoppare	179
11.1.8	Stödåtgärder för avhoppare som inte är klienter inom Kriminalvården.....	180
11.1.9	Individuellt utformade handlingsplaner för ungdomar	180
11.1.10	Uppdragen till Brottsförebyggande rådet	180
11.2	Finansiering av förslagen	181
11.3	Konsekvenser för brottsligheten och det brottsförebyggande arbetet.....	182
11.4	Andra konsekvenser som anges i kommittéförordningen ..	183
12	Författningskommentar	185
12.1	Förslaget till lag om ändring i polislagen (1984:387)	185
12.2	Förslaget till lag om ändring i skollagen (1985:1100).....	186
12.3	Förslaget till lag om ändring i socialtjänstlagen (2001:453)	187
12.4	Förslaget till lag om ändring i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400).....	187
Bilagor		
<i>Bilaga 1</i>	<i>Kommittédirektiv</i>	<i>189</i>
<i>Bilaga 2</i>	<i>Tidigare uppdrag</i>	<i>193</i>
<i>Bilaga 3</i>	<i>Straffflinring.....</i>	<i>197</i>
<i>Bilaga 4</i>	<i>Ungdomsbrottslighetens utveckling m.m.</i>	<i>201</i>
<i>Bilaga 5</i>	<i>Regler om samverkan</i>	<i>209</i>
<i>Bilaga 6</i>	<i>Undantag från sekretessen i Danmark.....</i>	<i>213</i>
<i>Bilaga 7</i>	<i>Regler om sekretess</i>	<i>215</i>

Sammanfattning

Kriminella grupperingar – från löst sammansatta nätverk till tydligt strukturerade organisationer – har alltmer kommit att framstå som ett påtagligt samhällsproblem. Åtgärder för att minska förekomsten av brottslighet som begås av kriminella grupperingar står därför högt på dagordningen. Under de senaste åren har också flera åtgärder vidtagits för att förhindra sådana grupperingars etablering i samhället. Polisen har bl.a. inrättat särskilda aktionsgrupper för bekämpning av den grova organiserade brottsligheten och Brottsförebyggande rådet har fått i uppdrag att medverka till att arbetet på lokal nivå mot samma brottslighet mobiliseras.

För att ytterligare motverka kriminella grupperingar måste rekryteringen till dessa nätverk förhindras. Vidare måste personer som vill lämna grupperingarna få hjälp och stöd med att bryta sin kriminella livsstil. Utredningen har haft i uppdrag att lämna konkreta förslag på åtgärder som dels kan förhindra rekrytering, dels kan underlätta avhopp.

Beträffande nyrekrytering till kriminella nätverk har i huvudsak följande framkommit:

- Unga som går med i kriminella nätverk har ofta problem i skolan och de har många gånger äldre syskon som också är kriminellt belastade. Ungdomar som riskerar att utveckla en kriminell livsstil kommer i hög utsträckning från de socialt mest utsatta bostadsområdena i storstäderna.
- Utredningen gör bedömningen att omkring 5 000 unga under 21 år riskerar att rekryteras till kriminella nätverk. Rekryteringsbasen utgörs av de mest brottsbelastade ungdomarna.
- För att nå framgång i arbetet med att förhindra rekrytering till kriminella nätverk måste myndigheter och andra samarbeta långsiktigt och uthålligt på lokal nivå.

När det gäller avhopp från kriminella grupperingar har bl.a. följande framkommit:

- Alltfler av Kriminalvårdens klienter har kopplingar till kriminella grupperingar.
- Av fängelsedömda gängmedlemmar återfaller 85 procent i ny brottslighet.
- Det behövs ett tydligt och samordnat stöd till personer som är motiverade att lämna en kriminell livsstil.

Mot bakgrund av slutsatserna i de ovannämnda punkterna är utredningens huvudförslag följande.

Åtgärder mot nyrekrytering

Sociala insatsgrupper

- Sociala insatsgrupper med socialtjänst, polis och skola bildas på lokal nivå. Socialtjänsten ska ha huvudansvaret för dessa insatsgrupper. De sociala insatsgrupperna ska arbeta konsekvent och uthålligt och ha ett operativt ansvar. Individuella handlingsplaner för unga som riskerar att rekryteras till kriminella nätverk ska utarbetas. Handlingsplanerna ska regelbundet följas upp och utvecklas. Vid behov ska även Kriminalvården, Statens institutionsstyrelse, missbruksvården och psykiatrin kopplas till insatsgruppernas arbete. Även ideella organisationer och näringslivet ska kunna bidra till verksamheten.

Lokala poliskontor

- Rikspolisstyrelsen ska verka för att polismyndigheterna etablerar lokala poliskontor i bostadsområden där det bedöms finnas ett särskilt behov av polisiär närvaro. Polisens verksamhet i dessa områden ska framför allt vara inriktad på att i bred samverkan förebygga ungdomsbrott. En lokalt förankrad polisverksamhet ska bidra till att arbetet i de sociala insatsgrupperna blir effektivt.

Projekt pojke

- Det bör omgående göras en omfattande satsning på tonårspojkar och unga män i de mest utsatta bostadsområdena. Satsningen ska avse yrkesträning, arbete och fritidssysselsättning och syfta till att motverka sociala problem, psykisk ohälsa och stereotypa könsroller. Satsningen ska ha som målsättning att motverka attityder och värderingar som främjar en kriminell identitet.

Lättnad i socialtjänstsekretessen

- Genom en ny bestämmelse i offentlighets- och sekretesslagen (2009:400) får socialtjänsten möjlighet att till polisen lämna ut vissa uppgifter om unga under 21 år som kan befaras hamna i kriminalitet. En förutsättning är att utlämnandet av uppgiften kan antas bidra till att förhindra brott. Något utrymme att lämna ut uppgifter om begångna brott som den unge gjort sig skyldig till ger bestämmelsen inte. Bestämmelsen är utformad som en uppgiftsmöjlighet. Det är alltid socialtjänsten som i sista hand avgör om uppgifter om den unge ska lämnas till polisen. Den nya bestämmelsen kommer att underlätta arbetet i de sociala insatsgrupperna.

Riskbedömning

- Brottsförebyggande rådet får i uppdrag att, tillsammans med Rikspolisstyrelsen, Socialstyrelsen, Skolverket och Statens institutionsstyrelse, utarbeta en riskbedömningsmanual som kan användas av de sociala insatsgrupperna i deras arbete med att fånga upp unga som riskerar att utveckla en kriminell livsstil.

Tillfälligt omhändertagande av unga

- Omhändertagande enligt 12 § polislagen (1984:387) ska också få ske om någon som kan antas vara under 18 år anträffas under förhållanden som innebär en påtaglig risk för att han eller hon kommer att involveras i allvarlig brottslig verksamhet. I dessa situationer ska socialtjänstsekretessen inte hindra att en uppgift

som behövs för ett omedelbart polisiärt ingripande lämnas av personal inom socialtjänsten till en polismyndighet.

Polisens föräldratelefon, m.m.

- Rikspolisstyrelsen ska verka för att det vid varje polismyndighet inrättas en Polisens föräldratelefon. Till föräldratelefonen ska oroliga föräldrar och andra anhöriga kunna vända sig med frågor kring ungdomar och kriminalitet, även anonymt.
- Socialtjänsten, skolan och polisen ska ha en i lag uttalad skyldighet att stödja och hjälpa föräldrar i deras ansvar att fostra sina barn.

Skolans ansvar för elevernas frånvaro

- Skolinspektionen får i uppdrag att granska hur grundskolor och gymnasieskolor följer upp elevernas frånvaro. Som en del i granskningen bör ingå att överväga behovet av en gemensam reglering eller handlingsplan på området.

Åtgärder för att stödja avhoppare

Tydligare ansvar för Kriminalvården

- Personal på häkten, anstalter och inom frivården ska motivera klienter till att lämna kriminella grupperingar. Kriminalvården ska informera om det stöd som klienterna kan få om de lämnar en kriminell livsstil.
- Fängelsedömda som bedöms vara motiverade att lämna kriminella grupperingar ska ha möjlighet att avtjäna straffet på särskilda anstaltsavdelningar.
- Frivården får i uppgift att koordinera stödinsatser för klienter som är motiverade att lämna kriminella grupperingar. Särskilda kontaktpersoner bör finnas hos socialtjänsten, Arbetsförmedlingen och polisen. Även hos Kronofogdemyndigheten, Skatteverket, Försäkringskassan, hälso- och sjukvården och frivilligorganisationer bör kontaktpersoner utses. Frivården ska

ansvara för att individuella handlingsplaner utarbetas för klienterna.

- För personer som har lämnat kriminella grupperingar ska fri-vården, om det finns behov, utse särskilt lämpliga lekmanna-övervakare.
- Kriminalvården ska årligen redovisa vilka insatser och omfattningen av dessa som myndigheten gjort för att stödja personer som är motiverade att lämna kriminella grupperingar. Kriminalvården ska också redovisa resultaten av insatserna.

Stödåtgärder för personer som inte är klienter inom Kriminalvården

- För personer som inte är klienter inom Kriminalvården, men som har kontaktat polisen eller socialtjänsten eller någon annan med anledning av att de vill lämna en kriminell gruppering, ska de sociala insatsgrupperna kunna ansvara för att stödinsatser koordineras i individuella handlingsplaner.
- För ungdomar som vårdas på institutioner som Statens institutionsstyrelse ansvarar för ska det, senast vid utskrivningen, finnas en individuell handlingsplan för den unge. Planen ska utarbetas av den unge, dennes föräldrar, socialtjänsten och Statens institutionsstyrelse och innehålla individuellt utformade insatser efter utskrivningen. Inför utskrivningsplaneringen för unga med erfarenhet av kriminella nätverk ska socialtjänsten aktualisera den unge hos den sociala insatsgruppen.

Nationell kunskapssatsning

- Brottsförebyggande rådet får i uppdrag att tillsätta en forskningskommitté med uppgift att ta fram ett forskningsprogram om kriminella grupperingar. Programmet bör utgå från behovet av såväl utvärdering som mer långsiktig tvärvetenskaplig forskning. Forskningskommittén bör bestå av kvalificerade forskare och företrädare för de myndigheter som berörs. Vid behov bör även internationell expertis knytas till kommitténs arbete.
- Brottsförebyggande rådet får i uppdrag att utreda möjligheterna att ta fram ett system för att kunna redovisa kriminalstatistik avseende brottslighet relaterad till kriminella grupperingar.

Konsekvenser

- Kostnaderna för merparten av förslagen ryms inom respektive myndighets ordinarie anslag. Projekt pojke respektive kunskapssatsningen m.m., bedöms kosta 75 respektive 5 miljoner kr per år.
- Utredningen föreslår att Projekt pojke finansieras genom ett årligt statsbidrag till Ungdomsstyrelsen. Kostnaden kan delvis finansieras genom att avgiften till brottsofferfonden ändras. Kunskapssatsningen finansieras genom höjt anslag till Brottsförebyggande rådet.
- Utredningens samlade förslag kommer att stärka det brottsförebyggande arbetet och därigenom på sikt minska brottsligheten.

